

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29.-, půlletně poštou K 14.50.
 Inzerce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
 stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
 Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
 č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Staňkov do posledního boje o získání okresního soudu.

Právě vydaná vyhláška o předávání pozemkových knih katastrů zbývajících obcí z bývalého okresu horšovsko-týnského okresnímu soudu domažlickému — dává tušit, že nastává doba definitivních položení hranic a že tímto rozhodnutím dojde jistě v brzké době k jednání o novou úpravu některých soudních okresů na českém západě.

Staňkov a jeho celý kraj je při té příležitosti znovu na stráži a sleduje se zájmem počínání při tomto chystaném rozdělování soudních oblastí, z něhož samozřejmě chce pro sebe získati po léta oprávněně požadované sídlo okresního soudu. Ne divu, že ve svém boji neustává a v plné důvěře očekává spravedlivé rozhodnutí nadřízených úřadů, jimž také musí záležet na volání našeho lidu a jeho přání, podloženého tolika argumenty a požadavkem všech 22 obcí na Staňkovsku. Proto předkládáme toto volání pozornosti všech, kdož mohou a budou moci rozhodovati o našem požadavku a tlumočíme přání i prosbu celé naší veřejnosti, která by odmítnutí těžce nesla a považovala je za nespravedlivé přezírání, jakého si za své vzorné počínání ve všech občanských povinnostech nezasluhuje. Celý obvod má zájem na životě a rozkvětu Staňkova, svého, dnes skoro 5000ového přirozeného střediska hospodářského i kulturního, které samo v poslední době se snaží přistupovati k práci, která k podmínkám zřízení úřadů jest bezpodmínečně nutná. Sloučení Staňkovů, jednání o povýšení na město, snaha po úpravě místa, jeho propagace a úsilí o získání názvu letoviště, vzrůst obyvatelstva a staveb. ruchu, čilý hospodářský a obchodní život mnoha komunikacemi, vyspělý život kulturní a sociální, obstarání potřebných místností pro úřad: to vše je velké plus k dosažení cíle, o nějž ruku v ruce se Staňkovem usiluje také celý staňkovský kraj. Boje Staňkova o získání soudu nejsou pouhou záležitostí několika jedinců, ale spontánním požadavkem všeho našeho lidu, jemuž zřízení soudu by přineslo jen úlevy a úspory na vydáních za obstarávání úředních záležitostí do několika desítek kilometrů vzdáleného nynějšího sídla soudu. Je nesporné, že by zřízením soudu ve Staňkově, jehož oblastí se vyrovnává málokterý kraj — bylo ulehčeno i vzrostlé agendě okresního soudu domažlického, který nestačí přetíženi v úředních záležitostech zvládat. Dokazují to dvakrát v měsíci konané úřední dny jmenovaného soudu ve Staňkově, které nepostačují zvládnout různé ty záležitosti.

Nepíšeme patřičným činitelům tímto voláním nic nového. Tyto naše bolesti všechny již znají a také uznávají. Víme i to, že v dnešní době se pevně za naše požadavky postavilo celé Národní souručenství, které by rádo vidělo právě ve Staňkově úřady a tím také Staňkov posílený hospodářsky i politicky. Je si dobře vědomo, jaká ztráta by postihla tento čilý kraj odmítnutím jeho spravedlivého požadavku. A proto, že jsme si i vědomi toho, že nastává právě nyní čas posunout záležitost naši dále na zelený stůl patřičných úřadů k rozhodnutí, zda učinit z vadnoucího místa ještě bezvýznamnou vesnici, či povznést je a jeho kraj k zaslouženému rozkvětu — voláme v hodině dvanácté a žádáme o vyslyšení našeho dávného přání! Víme, že vám záleží na silných, hospodářsky vzkvétajících svazcích, jichž je i Staňkov zárukou, kterému je třeba však živé vody a tou je oživení města zřízením soudního okresu, jehož uskutečnění nepoškodí zájmy žádného sousedního města, ale prospěje našemu lidu, ulehčí vzrůstající agendě úřední a tím samotnému soudu domažlickému a vrátí Staňkovu naději na zlepšení jeho života a tím i celého kraje!

Dokončeme práce na úpravách obce!

Při letošním červnovém úklidu v Týdnu čistoty na našem venkově jsme poznali, že jsme dosud svým obcím po stránce estetické úpravy, technické výstavby a

zdravotních zařízení zůstali ještě mnoho dlužni. Pokud to čilé jarní práce dovolávaly, prohlédli jsme obce aspoň do té míry, že byly z jejich cest, návsi a příkopů odstraněny odpadky, mnohde bylo upraveno místo i u pomníku, kostela, upraveny či kapličky, ale k důkladnější úpravě obcí nedošlo. Je proto vítati snahu na-

ších osvětových sborů a místních osvětových komisí po návratu k pracem na úpravách návsi, cest, dvorů a sadů.

Polní práce ustávají, bude tudíž dosti času na to, aby se všichni místní činitelé sešli, poradili co a jak upravit a dát se do práce.

Dosáhneme-li toho, že každý ze sousedů vyspraví svůj dvůr, plot a prostranství před svým obydlím, budeme překvapeni skutečností, jak obec omládne. — Rozsáhlejší návsi volají po vhodných trávnících, několik keřů a stromů zlepší vzhled každé návsi. I ten rybníček, budící dosud dojem nepěkné louže se dá úpravou břehů a vyvezením bahna přeměnit v pravou ozdobu návsi. Nebude také ještě nikoho na našich dědinách, kdo by omlouval močůvku na cestách a kdo by v nynější válečné době nevěděl, že zvláště studnám, hnojištím a záchodům jest třeba věnovati zvýšenou pozornost. Také mořím bláta odvodněním cest lze zabrániti, sebemenší potůček se může u vsi proměnit v teplé a mělké koupaliště pro mládež, která dosud obec k veliké škodě na zdraví svých dětí postrádala. Úkolů dost, jest jen třeba dobré vůle a upřímné spolupráce všech občanů, aby naše pošumavské obce prohlédly novou krásou a čistotou. — Máme nyní k sobě všichni blíže, cítíme všichni ke společné práci více lásky a také odpovědnosti, lze tedy doufat, že sejdeme se všichni, od obecní rady, sokolů a hasičů až k odrostlejší školní mládeži při práci na zkrášlení a ozdravení vlastní obce. Je to práce pro nás a pro naše děti.

Adolf Wenig:

Alois Jirásek, František Wenig
a Staňkov.

V letech 1879-1873 učil staňkovský rodák, prof. František Wenig na gymnasiu v Litomyšli. Tou dobou také byl tam profesorem na reálce Alois Jirásek. V knize „Z mých pamětí“ díl II., (Sebr. spisů XXXVI) píše Jirásek o Wenigovi:

„Druhý z nových kolegů na gymnasiu, Fr. Wenig, dostal se do Litomyšle ze slovanského gymnasia v Olomouci. Znal jsem se z Prahy; tady v Litomyšli, ačkoliv jsme [nebyli v jednom sboru, záhy jsme se sblížili a to srdečně, že málo mám takových přátel, jakým se mi stal kol. Wenig. Pocházel z druhého konce Čech, ze západu, také od samého rozhraní jazykového, ze Staňkova, z učitelské rodiny. Znal výtečně starou školu i lid, měl vzácný smysl pro vše, co významného v něm, i pro literaturu i umění.

Staňkovsko Národní Pomoci

Vybráno - mimo Staňkova - 9.090 K.

Výnos sbírky Národní Pomoci ve 22 obcích Staňkovského obvodu kromě města Staňkov. Obec: Čermná 887 K, Hlohová 689 K, 180 kg žita, 20 kg brambor, Hlohovčice 306 K, Chotiměř 163 K, Kamenice Dolní 178 K, Kamenice Horní 269.50 K, 25 kg ječmene, 119 kg brambor, Krchleby 296 K, Křenovy 381 K, Kvíčovice 851 K, Lštění 354 K, 40 kg žita, 280 kg ječmene, 315 kg bramborů, Malonice 70 K, 113 kg žita, 135 kg ječmene, Mimov 230 K, Močerady 423.50 K, 60 kg žita, 25 kg bramborů, Neuměř 188.50 K, 193 kg žita, Nové Dvory 150 K, 50 kg žita, 40 kg ječmene, 320 kg bramborů, Osvračín 1.220, Poděvousy 500 K, 15 kg bramborů, Přívozec 714 K, Pučlice 438.50 K, 40 kg pšenice, 20 kg žita, 370 kg brambor, Štichov 158.50 K, Všekary 201 K, 50 kg pšenice, 205 kg žita, 220 kg ječmene, 40 kg bramborů, Vránov 421.50 K. Celkem bylo vybráno 9.090.50 K, 90 kg pšenice, 861 kg žita, 700 kg ječmene, 1.215 kg brambor.

Jak bude organizována podpůrná péče do budoucnosti.

Národní ústředí sociální a zdravotní péče, jemuž podle stanov přísluší organizovat dobrovolnou sociální a zdravotní péči, přesunuje nyní, po dohodě s ministerstvem sociální a zdravotní správy, Národní pomocí a sociální komisí Národního souručenství veškerou tuto činnost do okresů. Všechny žádosti o pomoc nyní napřísťe

Což divu, že jsme si záhy porozuměli a že jsme se spřátelili. Vážil jsem si jeho mužné, přímé povahy, rád jsem měl jeho humor a vtip, kterým nejednou ostře šlehl všelikou malichernost školskou i maloměstskou. A vypravovat uměl. Kdys zabýval se i beletrií. A tu hned vyznám, že z jedné jeho nedokončené práce jsem i opsal, ovšem s jeho vědomím a svolením; nemnoho opsal, ale přece opsal začátek obrázku „Povídka přítelova“, která všechna vznikla z jeho vypravování.

Tato Jiráskova povídka vyšla v XII. svazku jeho Sebraných spisů. „Začíná se takto:

„Můj otec byl čtyřicet let učitelem v pošumavské vesnici N. Škola byla dobrá a proto také tužbou mnohých „pánů bratrů“, jak se tenkrát místo panského „kolego“ titulovali.

Do N. bylo mnoho obcí přiškoleno a ve všech měli děti jako máku. Proto vynášel sobotáles do roka slušný groš. Neměli jsme tedy, ač nás bylo osm dětí, nikdy nouzi. Té užil otec do vrchovata za svého mládí, když byl podučitelem, či mládcem podučitelským a měl ročně sedm zlatých stříbra a stravu „po střídě“, t. j., když chodil na obědy od čísla do čísla. Kromě sobotálesu byly ještě jiné příjmy: koleda, desátky z obilí, vajec, bochníků chleba a hojné dary. Také byl nebožtík otec rádcem a tak trochu notářem nejen veškeré vesnice, nýbrž i krajiny, psal svačební smlouvy, poslední vůle a často rovnal domácí spory, a vždy zdárně, protože byl moudrý a rozumný a požíval u svého lidu váhy a lásky. Jako všichni učitelé tehdejší doby měl i můj otec na starosti kostelní službu. V tom jsme mu všichni pomáhali. On hrál varhany, sestry zpívaly, jeden z nás pěti hochů oblékal pana faráře, když se strojil k oltáři a

podávali výhradně u okresního pomocného výboru, který jest v každém soudním okrese zřízen, neb některé charitativní organizace v okrese, která ji pak již sama k projednání předloží. V Praze se podávají žádosti u soc. oddělení mag. úřadoven. V okrese bude také vedena jednotná kartotéka udělených podpor. - Pomocné výbory budou moci samozřejmě podporovat jen případy, skutečně podpory potřebující. Obdrželi jednotné směrnice pro tuto práci. Sociální instituce informovaly již jednotným oběžníkem své odbočky, jak postupovat při zakládání této práce. Rovněž sociální komise Národního souručenství informovala své sociální referenty, kterým přísluší kontrola této práce. Obojí oběžníky se doplňují a poskytují dostatek volnosti místním činitelům, aby práci přizpůsobili místním poměrům. Sběrka národní pomoci, která byla uskutečněna, má opatřit úhradu na tuto práci. Národní pomoc ji pořádá v dohodě se všemi dobrovolnými sociálně-zdravotními institucemi a za jejich podpory. Vítězek je určen nejen na činnost podpůrnou, nýbrž i na ostatní sociální a zdravotní úkoly těchto institucí. Při rozdělování prostředků bude pečlivě a starostlivě dbáno potřeb jednotlivých úseků pracovních; jednotlivých krajů.

Odborný ženský lékař

Telefon 1202.

a porodník

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnici v Plzni a asistent gynekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

rozsvěcoval svíčky, jeden ministroval, jeden zvonil. Když starší dospěv na studie se odebral, nastoupil mladší v jeho „úřad“ a tak postoupil. Byloť od zvonění až k rozsvěcování svíček několik stupňů a odbývatí je „na přeskáčku“ nebylo možná.

Na mne se shrnuly posléze všechny ty funkce, protože jsem byl nejmladší. Tu prvotní a nejnižší jsem konal nejraději. Nabyť jsem ve zvonění cviku nemalého. Začal jsem jemným pianissimem, přecházel jsem crescendo až do nejmocnějšího fortissima a pak zase poněkud decrescendo, k jemnému, šeptajícímu pianissimu.

To všechno dojísta tedy opsal Jirásek od Weniga a ještě dál. Věty o klíčích od kostela a kostnice, na př. jak je dále Jirásek uvádí, mají obdobu ve Wenigově knize vzpomínek „Obrázky ze staré školy“ (na str. 132 a 133). Kapitola II. se pak u Jirásky začíná vlastní příběh povídky, o níž, jak shora uvedeno, praví Jirásek, „že všechna vznikla z jeho (Wenigova) vypravování.“ Je to děj velmi vzrušený, o starém muži a jeho mladé ženě, která starého podvádí s přistěhovalcem, koupivším starou chalupu v sousedství. Zhářstí, nevinně odsouzený, vražda, návrh propuštění z kriminálu — to jsou složky, dodávající povídku dusivé nálady, dramatického vypětí. Přečtete si tu nedlouhou povídku Jiráskovu — je psána roku 1886 a má jen deset a půl stránky — a uvědomte si, že je psána podle skutečného příběhu, jenž se udál ve Staňkově! Je v něm zmínka i o duďáku Honzovi; to byl staňkovský chalupník a krejčí Jan Klement, jemuž se jinak neříkalo, než „Honza židojc“ a o němž Fr. Wenig ve svých „Obrázcích“ na str. 39. a 40. vypráví. (Dokončení).

Malé jubileum. Náš týdeník má narozeniny. V těchto dnech je tomu 15 let, co náš rychlolist „vychrlil“ ze svých útroeb několik stovek prvního čísla „Staňkovska“, jemuž dal zakladatel do vínku heslo svornosti. Pamatuji se na ty chvíle radosti z prvních novin malého místa a naději, které můj šéf, nehlédě velkých obětí, s vydáváním listu spojených, přinášel v toto dobré dílo. Nemyslel jsem si tehdy, když jako 14letý učeň jsem dělal každou sobotu roznašeče „Staňkovska“ že za několik let sám převezmu vedení listu. Vědom si svého úkolu, snažím se dodnes nejen jeho význam udržeti, ale i získávat pro něj ty nejlepší spolupracovníky, kteří nezištně a obětavě slouží se mnou kraji. — Málokrterý venkovský list soustředil kolem sebe tolik literátů, jako náš týdeník, mezi nimiž hrdě jmenujeme: A. Weniga, Biskupa, Poláka, Berndorfa, Janovského, Krýsu, Kolátora, Smoláka, Berku, Šimka, Janouška, Renče. Je celá řada i těch drobných, ale věrných pracovníků, bez nichž by plynulé vydávání vázlo. Všechny víže k listu láska, krajanská povinnost a sympatie. To je přemíry uznání, zatím, co doma ji má dosud skoro poskrovnu. Jsou chyby, nedostatky, závady, kterých si sami u příležitosti „jubilea“ přiznáváme. To snad proto, že noviny dělají jen lidé. Přesto slibujeme nadále jít nesmlouvavě a poctivě vpřed za práci, sloužící zájmům všech vrstev.

Čtenáři píší Národnímu souručenství: Vážení bratři! Uložili jsme si, že dobrovolnou práci na zúšlechťení Staňkova přispějeme snaze získati Staňkovu název letoviska. Zahájené práce v okolí kostela to potvrzují. Nelze ale toho docílit úplně, pokud nebudou odstraněny některé zjevy, jež tuto drobnou práci ruší. Je totiž velmi nepěkným faktem, že po ulicích budoucího města dosud pobíhá drůbež a různá domácí havěť, jež znečišťuje chodníky a činí z ulic popeliště. To je návštěvníky Staňkova nelibě nesenou a k dobrému jménu to rozhodně nepřispívá. Tak na pracovišti u kostela, jež se vzácnou snahou NS upravuje, popelí se v zahrádce u pomníčku hejna slepic, jež pustoší i vykonanou práci. Stejně se pletou chodcům slepice pod nohy i jinde, po ulicích volně promenují husy, kachny a pod. Tak vypadal by Staňkov nikoli jako město, nýbrž jako dokonalá víska. Dalo by se tomu odpomoci zákrokem u obecní správy, aby vydala striktní zákaz volného vypouštění domácí drůbeže a husí do ulic. Pěstitelům drůbeže musí postačiti dvory a ostatní domácí prostory, veřejným místům však musí býti poskytnuta ochrana. Nad dodržením event. zákazu nechť přísně bdí obecní orgány, jež by přísně stíhaly nedodržování tohoto zákazu a pokutovaly majitele volně pobíhající drůbeže ve prospěch zúšlechťovacích prací. Připomínám, že na tento nešvar je velmi často poukazováno a i samotní pracovníci, kteří přicházejí pracovat na uvedená místa, jsou tím dotčeni, jak na druhé straně je jejich práce ničena.

Volba královny bude uspořádána při věnečku, konaném v neděli 29. října v pensionu „V zeleném háji.“ - Začátek ve 3 hodiny odpo. konec ve 12 hodin v noci.

Okénko do minulosti...

Místní dráha Staňkov-Poběžovice (Ronsperg) je v provozu od r. 1900; příštím rokem 5. srpna tomu bude tedy 40 let. Se stavbou dráhy bylo započato v květnu 1899. Prováděla ji firma Ing. Kruliš z Král. Vinohrad za obnos 400.000 K. Trať měří 22 km. V nedávnejší době, jako jiné místní dráhy, byla i tato zmotorisována.

Josef Berka:

Poledne oráčovo.

Svist biče ustal již a na souvratí klímá, byt zvonů mířila sem píseň mateřská. Oh, znáte chvíli tu s očima přivřenými, tak březen postává, tak na čabraky tká větrným spřežením pavouček, s babím létem když z tajných ústraní se pouští širým světem.

Za skalou oblačnou, jež v šir se otevřela dotekem slunečním, se ještě modro skví, a jenom za horou se září mrakem bělá — tak lehkonohý smích je střežen úzkostí, a rádo, ostrým svým tu potopeno v hlínu, zdušeným šepotem se chvátí tučností slínu.

Je sklizeň svezena, jen brambory a řepy povinný desátek jdou ještě odevzdat, přes holá strniska, přes cesty, jež se lepí, teď ale stanuly a usedají v sad, jak sedá do klína přešlé oráčova, když příštím úrodám si zrno chystá znova.

Ó písni pokorná, ty připravená dáti, i na jazyku mém vzbud žízeň modliteb, bych v zemi zakotven, směl vzhůru vyhlédati, jsou prázdný ošatky, z nichž vyklápi se chléb, a kvásek přeskromný, sládnoucí na dně díže mě k novým otěžím a k nové brázdě víže.

Z týdne.

Osobní. V těchto dnech se dožil padesátileté let hrabě Antonín Dr. Dohalský, arcib. kancléř, prelát, kanovník, ušlechtilý člověk a vlastenec, náš krajan.

Úřadovna hospodářské kontroly pro náš okres domazlický jest v Písku.

Zuámí v rozhlasu. V neděli 22. října v 1720 hod. jsme poslouchali v rozhlasu spisov. Adolfa Weniga na thema:

Písemnictví.

Franta Kocourek:

Zločin pomluvy. Populární rozhlasový reportér a redaktor Franta Kocourek dovede čas od času povědět nebo napsat českému člo- věku mnohou pravdu, která dovede jít přímo k srdci. Kocourek dovede jako málokdo strhnout, nejen svým hlasem, ale hlavně náplní svých projevů, všechny vrstvy našeho národa. Zločin pomluvy, který vyšel bibliofilně v Krýsově edici Parnasie je jednou z nejlepších přednášek Kocourkových vůbec. - K dostání u všech knihkupců nebo přímo zašle redaktor V. J. Krýsa, Praha XIII., Bohdalecká č. 521.

Libretistův feuilleton. - V sobotu 28. října si poslechneme rozhlasový sketsch V. J. Krýsy: Dopis.

Převedení pozemkových knih. V nedávných dnech odevzdal úřední soud v Horšovském Týně okresnímu soudu v Domažlicích pozemkové knihy katastrálních území těchto obcí: Čermná, Hlohovčice, Hlohová, Horní Kamenice, Chotiměř, Malonice, Lštění, Nové Dvory, Osvořín, Poděvous, Přívozec, Vránov a Staňkov (městys a ves). - Předání pozemkových knih stalo se na základě čl. 15 dohody o převedení soudnictví.

Vzácný dar našemu museu byl přislíben pozůstalými po zesnulém českém malíři a rodáku Josefu Wenigu z jeho zanechané tvorby, jež dosud ve sbírkách našeho musea zastoupena není. Dar bude museu odevzdán po skončení Wenigovy výstavy v Praze v Měst. divadle.

Zahájení odborných kursů. V dohodě s Ústavem pro zvelebování živností v Plzni, hodlá ředitelství Jubilejní Masarykovy odborné školy živnostenské v Domažlicích uspořádati jako léta minulá — řadu odborných kursů. 1. Kurs účetní pro drobné živnosti výrobní a obchodní s počtem as 30 vyučov. hod. 2. Kurs kadeřnický a to praktická ondulace železem a ondulace vodová (45 hodin.) 3. Kurs výkresoznalecký pro živnosti kovo- a dřevodělné (40-50 hod.). 4. Kurs jazyka německého, který bude rozdělen na kurs pro začátečníky a pokročilé (po 40 hod.). 5. Kurs dokončujících prací truhlářských, kde prakticky provedeno bude čištění, broušení, lakování a jiné práce s dřevem. Každý účastník vypracuje asi 60 druhů vzorků. (70 hodin). Kursové obnáší 20-40 K a stanoví se podle počtu přihlášených, rovněž doba vyučovací určí se dohodou. Zahájení kursů 1-4 možno provést as od 15. listopadu, kurs truhlářský později. Přístup do kursů má každý samostatný živnostník a obchodník, tovaryš a pomocník, v případě volného místa i starší učedník neb učednice. Pro posluchače je 50proc. sleva na dráze. Přihlášky přijímá a inforamce podá ředitelství výše uvedených škol.

pražském sále se pořádaly kursy moderních tanců, ale nejvíce se Karlovi zamlouvala Viktorova rada, který posleze zařídil věc tak, že sám Karla jednoho dne zavedl do jakési taneční, tou dobou prázdné síně v domě blízko novoměstské věže, kde jej do základu moderních tanců prakticky zavedl mladý, ale velmi bystrý tanečník Aris, mistr tance z Alhambry. A když se Karel naučil základním krokům, převedl ho Viktor tanečnímu mistru Linhartovi, kdež pouhá dvě cvičení stačila k tomu, aby se v ustanovenou neděli mohl odvážit složití svoji poklonu radové Duškové i děvčátkům u ní se scházejícím a konečně i dovádivé Terpsychoře...

Podivně vzrušen, vystupoval Karel po starých schodech bývalého šlechtického sídla, v němž bydlel rada Dušek. — Na dně své duše cítil růstí marně tajené přání, aby mezi dívkami, jež budou v této neveliké společnosti byla i ona, jeho krásná neznámá, již potkal prvního jitra po svém příjezdu a po níž dosud marně pátral. Vzpomínaje na toto setkání pocítil dvojnásob, že myšlenka na ni pevně v jeho duši zakotvila, že tu roste zcela ji naplňující touhou stále vroucnější a vroucnější. Kéž by tak mohl se s ní v salonně paní radové Duškové seznámit...

Následkem dlouho již trvajících deštů stoupila v našich řekách voda všude nad normál. Voda v Radbuze naplnila úplně regulované koryto, také Rubřina zaplavuje přilehlé louky.

Proti dalšímu šíření nakažlivých dětských nemocí jsou činěna všemožná opatření a ochrana, které se dala do služeb také Obvodní staňkovská péče o mládež. Tato instituce usnesla se věnovat na očkování dětí proti záškrtu z našeho obvodu 1500 K. — V staňkovském obvodu bylo dosud očkováno a přeočkováno přes 1 tisíc dětí.

Bude Obvodní péče o mládež ve Staňkově likvidována? Po přidělení staňkovského obvodu domazlickému okresu byla letos na jaře přeměněna dosavadní Okresní péče o mládež ve Staňkově na Obvodní péči se stávající již působností a vlastní správou. Nyní ministerstvo sociální péče sdělilo, že nebere na vědomí ustavení obvodové péče ve Staňkově a přiděluje veškerou agendu zdejší péče Okresní péči do Domažlic, jejíž úředník má do Staňkova jednou neb dvakrát za týden dojíždět. Toto rozhodnutí má za následek brzkou likvidaci po léta blahodárně v kraji působící instituce, nestane-li se v poslední chvíli jiné rozhodnutí, které by alespoň zčásti zachránilo trvání péče a její činnost. Není mnoho nadějí k záchraně, ale doufejme.

Úraz při práci. Na novostavbě v Plzni zlomilo se pod 31letým zedníkem J. Mužikem ze Lštění prkno, na kterém při práci stál. Nešťastník se zřítil s prvního patra do přízemí a těžce si poranil páteř. Jest ošetřován v domazlické nemocnici.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli 29. října odpoledne i večer český film bouřlivého mládí a milování: „Její pastorkyně.“ Zpracováno dle divadelní hry Gabriely Preisové. V hlavních rolích: Marie Glaserová, Jiří Dohnal a j. - Dodatek: Zvukový týdeník Aktualita. — Upozorňuje se, že oznámený český film Co se šeptá — se nehraje!

V úřadě, jemuž byl Karel přidělen a jenž byl umístěn ve starých klenutých místnostech, sloužících dříve za klášterní ambity a později, když klášter byl státem zabrán na konírny - se za leta, co byl na venkově, téměř ničeho nezměnilo. Starý ředitel Kohout přijal jej jako dávného známého a dosti dlouho s ním rozmlouval. I starší kolegové, kteří znali Karla již ze dřívějšíka, přijali jej přátelsky, jako svého a seznámili ho i s několika novými členy úředního sboru o něž byl úřad rozmnožen. I později, když mu ředitel vykázal určitou práci, přicházeli starší přátelé k jeho stolu, aby se jej poptali, jak ztrávil minulé leta, jaké jsou nyní poměry na úřadech venkovských a na nejrůznější věci, takže se ani k vážnější práci nedostal. Starší kolega Brčák, jemuž byl Karel jaksi přidělen, upokojil ho, že až zítra jej do všeho zavede, takže není třeba, aby hned první den v úřadě pracoval. A tak dříve než se nadál, skončily úřední hodiny a Karel, v duši spokojen, kráčel do své malostranské hospůdky.

A v témže pořádku uplývaly i ostatní dny; odpoledne se zpravidla procházel po Praze a nepřipouštělo-li tomu počasí, četl doma a pouze večer se scházel se svými někdejšími druhy a přáteli. Chodívali po různu, nej-

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOVa to uhlí **vzduchem prané** z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, kle-novky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

N. souručenství.

Ve Staňkově budou dvě místní skupiny Národního souručenství, jak to předpisuje organizační řád NS, neboť má větší počet členstva, než jest stanoveno. Dle toho bude ustavena jedna skupina NS na pravém břehu, druhá na levém břehu Radbuzy; tedy městská a veská. Obě skupiny budou mít více, jak po 600 členech.

Další práce na úpravě prostranství u kostela byla znemožněna deštivým počasím. Mezi tím byly opalčovány od členů, kteří nemohli svoji povinnost odpracovat, finanční prostředky, jichž bude použito na zakoupení keřů a j. potřeb. Jakmile počasí dovolí, bude v pracích, kterých se ujme zahradnický odborník, pokračováno.

Sport.**Divisní S. K. Doudlevice do Staňkova.**

Vedení S. K. Staňkov ve snaze ukázat hodnotný sport svým návštěvníkům, využilo volné neděle 29. října t. r. a zajistilo si na staňkovském hřišti start třetího nejlepšího západočeského mužstva a třetího nejlepšího divisního mužstva S. K. Doudlevice. - Soupeř domácích, který svými

pozoruhodnými úspěchy i na cizích hřištích zaujal čelné postavení v divisní tabulce, nejposledněji v Berouně proti tamnímu Českému Lvu, předvedl hru vysoké úrovně, která byla korunována nejen vítězstvím 1:3, ale i uznávána veškerým českým tiskem. Divisní mužstvo do Staňkova přijede v následující nejsilnější sestavě: Havelka, Davídek, Polák, Šafařík, Kudrna, Kotěšovec, Spáda, Kuna II., Kuna I., Sloup II., Sloup I., Také S. K. Staňkov proti silnému soupeři se dokonale připravuje a nastoupí v dosud nevídaném složení: Pytlík, Kordík, Hůlta, Fišer, Fořt, Bek, Majer, Hanzlík, Pěchota, Snopek a Petráskové. Utkání proto bude vrcholnou událostí staňkovského sportu a v letošním roce dosud jedinečnou. - Poněvadž start divisního mužstva byl umožněn jen za značných finančních nákladů, vedení klubu žádá, aby ani jediný příznivec sportu tentokrát nenechal si ujít příležitost shlédnouti nejlepší zápas sezony.

S. K. Staňkov - S. K. Blovice 1:3.

Předposlední podzimní mistrovský zápas S. K. Staňkova hraný v Blovicích přinesl mužstvu zasloužený úspěch. - Vítězství v poměru 1:3 získané na horké půdě jest tím cennější, že bylo docíleno po ucelené hře všech řad. Soudce p. Hyndrák z Plzně soudcoval bezvadně.

raději k Morávkům, poněvadž sem měl Karel nejbližší, ale začasť i ke Glaubicům i jinam, podle toho, jak se vespolek domluvili. Byli tam samí mladí hoši, veselí a živí, jež Karel většinou znal z dřívějších let. S ostatními pak je; seznámili jeho starší přátelé. Mnohdy zašli i do některé vinárničky a jak už to někdy bývá, ač ne příliš často, se zdrželi dlouho do noci.

Karel, podle projevovaných názorů, neboť se mluvívalo nejvíce o časových aktualitách, jichž bylo v době, kdy různé aféry byly na denním pořádku, stále dosti, poznal záhy, že mnozí z jeho přátel se docela změnili a že nemohou mu býti již tím, čím mu byli kdysi. U některých ne o mnoho starších, zatížených starostmi o rodinu, jež v dobách poválečných byly zejména pro gázisty horší, než v dobách válečných, vysvětloval si jejich zvýšenou sobeckost přirozeně, omlouvaje je, kdežto u mladších nemohl tak snadno zavírat oči před nejrůznějšími proměnami jejich charakteru a nad nedůstojnými činy, jichž se ochotně pro nepatrný zisk či úspěch dopouštěli. - Věrným a stále stejným zůstal snad jen Viktor, zato u jeho staršího bratra Hugona, ač jen jednou či dvakrát mezi ně přišel, pozoroval, že lýž velmi rozmařile a

nákladně žije, že vůbec peněz a tím méně práce, si nevážá, honě se neustále za zábavou a pochybnými požitky. Rozhovořil se o tom několikrát s Viktorem, ale ten patrně o záležitosti jeho bratra nechtěl mnoho mluvit, obávaje se zřejmě o jeho budoucnost. Jen jedenkrát mu pravil zpráva:

„Však počkej, brzo ti řeknu něco, čím budeš velmi překvapen“.

Ale zase o Hugonovi mlčel a zmínil-li se o něm Karel sám, tu jeho poznámky zamlouval, nechtě zřejmě o Hugonově životě mluvit.

V kanceláři se vedlo Karlovi dobře. Starý ředitel Kohout choval se k němu jako k ostatečnímu, vlídně a přátelsky a tak plynuly Karlovi dny rychleji, než byl očekával. A když si vzpomněl na pozvání rady Duška i na to, že v moderních tancích, jak mu rada doporučoval, se dosud ani trochu neprocvičil, svěřil se svým přátelům. Dostalo se mu různých rad, z nichž věru bylo si těžko vybrati. Rudolf Pavík náhodou té radě přítomný radil mu k návštěvě baru, nabízející mu znovu, že si jej vezme na starost ona ochotná hezká dívka, s níž jej prvního dne potkal v Nerudově ulici, po svém příjezdu do Prahy. Ale byly tu i jiné návrhy; vždyť v každém

Vzdáváme srdečný dík všem, kdož nám projevili soustrast nad úmrtím našeho manžela a otce, pana

Jana Egera

a doprovodili jej na poslední cestě k věčnému odpočinku. Náš dík obzvláště patří hasičskému sboru, skupině sklářů, p. kaplanu J. Červenkově za vedení konduktu, p. Dru Františku Egerovi za pečlivé léčení, pohřebnímu ústavu p. V. Fišera, všem dárcům květin a kamarádům zesnulého.

MANŽELKA A DĚTI.

Domek

se vjezdem a zahrádkou, nebo stavební místo ve Staňkově koupím. Nabídky s popisem a cenou pod zn. „Krajan“ do admin. t. 21.

Velocipedy ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol. **JAN MESTL, STAŇKOV.**

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby **Karel Lang,**

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

tiskopisy?

Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Aktuelní novinkou je Obrana civilního obyvatelstva proti leteckým útokům, kterou napsal náš spolupracovník V. J. Krýsa. Vydala Grafická Unie v Praze, str. 112, cena K 12. Vřele doporučujeme.

Poštovní nástěnné sazby ve styku s cizinou, zvláště s Říší, jsou dnes velmi aktuální. - Ve velmi přehledné formě je vydal V. J. Krýsa, Praha. K dostání u všech knihkupců. — Cena 3— K.

Už máte zapra-

veno předplatné?